

1. 3. 2007

ID: 46541

Nakládání s majetkem v exekučním řízení

Zákaz nakládání s majetkem podle § 44 odst. 7 zákona č. [120/2001](#) Sb. se vztahuje i na majetek, nabytý povinným až po doručení usnesení o nařízení exekuce.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 1813/2006, ze dne 11.1.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně H. F., proti žalované W. s. p., s.r.o., zastoupené advokátem, o vyloučení nemovitostí z exekuce, vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 6 C 198/2005, o dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 1. 2006, č.j. 6 Co 2906/2005-41, tak, že rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 1. 2006, č.j. 6 Co 2906/2005-41, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

V záhlavím uvedeným rozsudkem krajský soud změnil rozsudek ze dne 26. 9. 2005, č.j. 6 C 198/2005-20 (jímž okresní soud zamítl žalobu na vyloučení nemovitostí z exekuce vedené u něj pod sp. zn. 7 Nc 1237/2003), tak, že nemovitosti z exekuce vyloučil. Dospěl k závěru, že kupní smlouvu (ze dne 23. 4. 2004) ohledně těchto nemovitostí uzavřel sice povinný jakožto prodávající až po doručení usnesení o nařízení exekuce (k němuž došlo 4. 2. 2004), nicméně sám se vlastníkem těchto nemovitostí stal až po tomto dni (právní účinky vkladu kupní smlouvy, podle níž nemovitosti nabyly, nastaly dne 26. 3. 2004). Zákaz nakládání s majetkem podle § 44 odst. 7 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. [120/2001](#) Sb.“), se vztahuje pouze na majetek, jež povinný vlastnil v okamžiku doručení usnesení o nařízení exekuce, nikoli též na majetek, jehož vlastníkem se povinný stal až poté.

V dovolání - jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. a/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) - namítá žalovaná nesprávné právní posouzení věci. Je přesvědčena, že zákaz uvedený v § 44 odst. 7 zákona č. [120/2001](#) Sb. se vztahuje i na majetek, jehož vlastníkem se povinný stane až po doručení usnesení o nařízení exekuce. Navíc právo na nabytí nemovitosti do vlastnictví, vyplývající z uzavřené, byť dosud nezavkládané kupní smlouvy, je „jinou majetkovou hodnotou“ ve smyslu § 118 odst. 1 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku ve znění pozdějších předpisů, z níž byl povinný oprávněn již v okamžiku doručení usnesení o nařízení exekuce. Navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Žalobkyně se k dovolání nevyjádřila.

Nejvyšší soud věc projednal podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 4. 2005 (čl. II, bod 3. zákona č. [59/2005](#) Sb.).

Dovolání - přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. - je důvodné.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, která na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu - sice správně určenou - nesprávně vyložil, popřípadě ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 44 odst. 7 zákona č. [120/2001](#) Sb. nesmí povinný po doručení usnesení o nařízení exekuce nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb, udržování a správy majetku. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

Se závěrem odvolacího soudu, že zákaz uvedený v § 44 odst. 7 zákona č. [120/2001](#) Sb. se vztahuje pouze na majetek, jehož vlastníkem byl povinný v okamžiku doručení usnesení o nařízení exekuce, se nelze ztotožnit, neboť takové

omezení z citovaného ustanovení nevyplývá. Restriktivní výklad tohoto zákazu je v rozporu s účelem sledovaným exekučním řádem, jímž je především uspokojení pohledávky oprávněného. Jeho nepřijatelnost lze demonstrovat na situaci, kdy povinný v době doručení usnesení o nařízení exekuce nedisponuje žádným postižitelným majetkem a teprve poté nabude darem např. nemovitost; bylo by zjevně v rozporu s účelem exekuce, aby s touto nemovitostí mohl v dalším průběhu exekučního řízení (byť před vydáním exekučního příkazu) volně nakládat. V - exekuci blízkém - režimu konkursu lze ke stejnému závěru dospět z ustanovení § 6 odst. 2, části věty první před středníkem, a § 14 odst. 1 písm. a/ zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

Právní závěr odvolacího soudu, že zákaz nakládání s majetkem podle § 44 odst. 7 zákona č. [120/2001](#) Sb. se nevztahuje na majetek nabytý povinným až po doručení usnesení o nařízení exekuce, je tedy nesprávný.

Nejvyšší soud proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, odst. 3, věta první, o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)